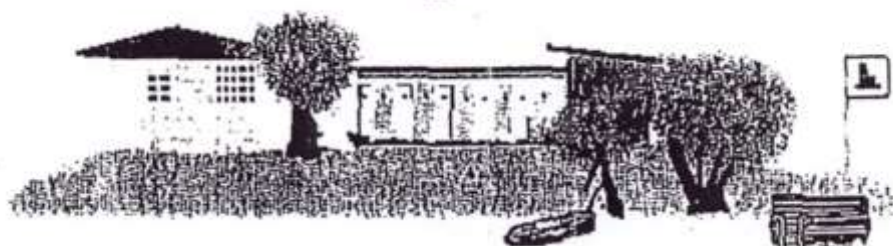

Spolek pro Senohrabskou plovárnu a přívaz
ŘÍČNÍ LÁZNĚ POD HLÁSKOU.

**SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA
L. P. 2023**

Dvacátá sedmá plovárenská sezóna

Tak nám jako voda v řece uplynula další sezóna a je nutno bilancovat. Pokud bych ji měl stručně shrnout, byla větrná, částečně popršená, ale přesto nejhektičtější za poslední léta. Přes značnou nepřízeň počasí v jejím úvodu, především v druhé polovině dubna a potom na přelomu července a srpna, na plovárnu zase proudily davy lidí a příliv návštěvníků v posledních letech stále sílí. Na jednu stranu z toho máme pochopitelně radost, ale na druhou stranu to přináší vyšší nároky na provoz a údržbu, kterou zajišťujeme v silně okleštěné sestavě několika lidí, kteří to dělají zadarmo a ve svém volném čase.

Ale nyní již postupně k uplynulému roku a v poněkud jiné podobě, než jsme si za poslední léta ve výročních zprávách zvykli. Původní členění na úvodní povídání a následný stručný přehled našich aktivit se pokusím spojit v jeden celek, jelikož jsem nabyl dojmu, že se v mnoha věcech zbytečně opakují. Pokusím se rámcově zachovat časovou osu příběhu, ale při popisu jednotlivých činností se pokusím odskočit k obecnějším tématům, které považujeme za důležité, či nás trápí.

Na **počátku sezóny** jsme tak trochu přišli o iluze i chuť nadále v naší práci pokračovat. Po prvním příjezdu na plovárnu **30. března** jsme zjistili, že se nám někdo z několika stran **pokusil vloupat do loděnice**. Odcizeno nebylo prakticky nic, ono tam ostatně nic k odcizení není, ale rozštípané prkna na třech stranách loděnice nám zbytečně přidělaly práci a loděnice pochopitelně doznala patrných šrámů. Zmizel jeden kanystr s benzínem, ať poslouží, ale sezónu jsme zahájili zcela zbytečnou prací, neboť jsme museli opravit rozlámaná prkna.

Snad ještě horší škody jsme však našli na plovárně. Již několik let se marně snažíme se zástupci obce řešit **problém čističky odpadních vod na plovárně**, která sice funguje, ale pravidelně své okolí zásobuje intenzivním zápachem. V letošním roce jsme zintenzivnili komunikaci s firmou, která má čističku na starosti a musíme podotknout, že byla ze strany provozovatele čističky vidět upřímná snaha celý problém řešit. Vzájemná komunikace, výměna zkušeností i snaha o přenastavení cyklů čističky však bohužel stále nevedou ke kýžené katarzi. Čistička pravidelně a urputně zapáchá a nám z toho bývá před návštěvníky stydno. Řešením snad je pouze další a poměrně masivní investice (uhlíkový filtr), kterou by musela obec do již tak nákladného podniku investovat. Pokud neexistuje jiná cesta, bude nutno k tomuto kroku přistoupit. K ničemu nejsou upravené záhony, truhlíky plné květin a čerstvě posekaný pažit, když se mezi návštěvníky rozlévá urputný čpavkový odér. Na dotazy návštěvníků se obtížně odpovídá a tázání býváme často.

Co je však ještě smutnější, je přístup společnosti VHS Benešov a.s. k naší práci a snahám o zvelebení a udržování plovárenského pažitu v dobré kondici. Zmar nás postihl rovněž na začátku sezóny, když jsme **30. března našli plovárnu rozježděnou** od kol nákladních vozů. Hluboká a četná koryta místy

dosahující hloubky okolo 50 centimetrů zlikvidovala dobrou čtvrtinu horní loučky. Absence zdravého rozumu a neúcta k práci druhého je smutným obrazem společnosti, která za úplatu pro obec provozuje stále špatně fungující čističku. Chápeme, že je nutno jednou za čas nádrže vyčistit a usazené kaly odvézt hovnocucem, ale bylo by dobré tyto aktivity koordinovat s nájemcem pozemku (tedy naším spolkem). Asi by se nestalo, že nákladřáky vjedou na plovárnu po intenzivních deštích. Nepochybně šlo o selhání jedince, ale dobrá komunikace a informovanost by nám ušetřila spoustu práce a hlavně by nás na začátku sezóny všechny neznechutila. Léta se snažíme starat o zdejší trávník. Bojujeme s krtkem, neustále zarovnááváme prohlubně a krtiny, snažíme se přesvědčit cyklisty, aby nám po trávě nejezdili, kupujeme travní semeno a doséváme trávník a jsme hned na začátku sezóny odměnění pohledem na během okamžiku zlikvidovaný výsledek našeho dlouholetého úsilí. Tomu říkám zmar, to všem bere chuť do další práce. A tak jsem napsal na společnost VHS Benešov a.s. rozhořčenou supliku s prosbou o nápravu či náhradu škody a žádost o informování o podobných výjezdech na svěřené pozemky, abychom pro příště předešli podobným excesům. Pravda, byla nám zaslána omluva a příslib uvedení plochy do původního stavu, jakmile to počasí umožní. A tak když už to počasí umožnilo, navezli jsme **7. května** dva kubíky hlíny, koleje zavezli, udusali, prolévali vodou a zasadili trávu. Tak snad nám třeba přijde nějaká ta finanční kompenzace.

Přívoz nadále funguje a jeho provoz byl zahájen **spuštěním lodi na vodu 1. dubna**. Faktickému slavnostnímu smočení lodi v sázavských vlnkách však předcházela oprava, respektive kompletní **stavba nové dřevěné nástavby na přistávacím nájezdu** na zlenické straně řeky. Soustavné tahání lodí vodáky přes dřevěný nájezd nejen komplikuje život převozníkům, kteří často manévrují a čekají, až vodáci v klidu vysednou, ale zásadně snižuje životnost dřevěných prvků nájezdu. Rovněž železná konstrukce již delší dobu vykazuje značnou opotřebenost, nestabilitu a postupné zanášení řeky má za následek i změnu výškových parametrů nájezdu. To vše komplikuje nástup pasažérů do lodi, jelikož se do ní sestupuje ze značné výšky a na šikmé ploše hrozí podklouznutí. Proto jsme se rozhodli situaci řešit **výrobou nové železné konstrukce nájezdu**, kterou nám jako velkorysý sponzorský dar udělal Tomáš Bičák ze společnosti Roka Plus s. r. o. z Mirošovic. Nové stojky do dna, konstrukce nástupní platformy i její výplň z protiskluzových roštů, to vše v pozinkovaném provedení nám bylo věnováno bez jakékoliv finanční kompenzace a dárci náleží hluboký dík za jeho dlouholetou podporu našemu spolku, duchovní a nezanedbatelnou materiální. S ohledem na skutečnost, že jsme již měli na místě instalovanou novou dřevěnou platformu, přívoz již jezdil a v polovině dubna přišla velká voda, která znemožnila instalaci nového nájezdu, rozhodli jsme se jej instalovat až na jaře příštího roku před novou sezónou.

Přívoz jezdil od 1. dubna do neděle 29. října s výjimkou druhé poloviny dubna, kdy nám vysoká voda znemožnila bezpečné převážení a prakticky dva

týdny byla řeka na prvním a málem i na druhém povodňovém stupni. Ještě v pátek 14. dubna bylo možno řeku bez problémů přeplout, ale v noci na sobotu se řeka dramaticky zvedla téměř o 150 centimetrů a postupně se nám vylévala po okrajích spodní loučky. Tomu však ještě předcházelo krátké noční dobrodružství Jirky Kuffnera, který si s převoznickou lodí udělal **nedobrovolný noční výlet po proudu** dolů. Naštěstí vše dobře dopadlo a my jsme si mohli vyzkoušet dopravu pramice proti proudu a po souši zpět na plovárnu. Pramice byla zakotvena na zlenické straně naproti prvním domům v Javorníku, poblíž vodárny. Odtud se podařilo s lodí vybidlovat proti proudu až někam naproti Sázavce, kde již byl proud příliš silný, a hustá vegetace na břehu neumožňovala se s lodí plížit podél břehu v tišině. Zde jsme loď vytáhli na cestu, podložili fošnou s osou a dvěma kolečky a zapřáhli za japonského oře značky Toyota. Pomalými přískoky jsme potom loď dosmýkali k potoku a po Mnichovce dokončili podél břehu na své místo. Za tři hodinky a v hustém dešti jsme si dokázali, že zvládneme přesunout loď ve třech lidech na vzdálenost 850 metrů (z toho 300 metrů po souši), tj. rychlostí 8 centimetrů za sekundu. Voda letos nebyla tak stálá jako v loňském roce. Již jsem zmiňoval druhý povodňový stupeň v druhé polovině dubna, který jsme tu delší dobu nezažili. A v průběhu července a srpna nám zase voda klesla natolik, že jsme opětovně museli tři dny s lopatami do vody prohazovat průplav pro převoznickou pramici, abychom se s cestujícími dostali na druhou stranu. Loni jsme této lopoty byli ušetřeni, ale letos to opět bylo nezbytné. **Závěr převoznické sezóny** jsme tentokrát načasovali na poslední říjnovou neděli, kdy jsme po finále mistrovství světa v ragby **29. října** vytáhli převoznickou loď z vody a po nezbytné očištění ji uložili k zimnímu spánku.

Sezónu jsme ve větší části odjezdili na střídačku dva převozníci, tedy Vojta Kašpar a Jirka Kuffner, pár dní si na své původní řemeslo vzpomněli Pepa a Věrka Hoffelnerovi, občas se projel Tomáš Hnátek a Verunka Hnátková. V dubnu (mimo povodňových dnů), květnu a říjnu jsme jezdili o víkendech, zatímco v červnu, červenci, srpnu a září každodenně. Zájem o přívoz je stále během sezóny značný, místy až úmorný a na nedostatek zákazníků si nelze stěžovat. Během sezóny jsme provedli pouze drobné úpravy na lodi, kromě pravidelné údržby a šňurování byly opraveny obě karabiny na vázacích řetězech a občas zpevněny podlážky v lodi. Člověčenstvo uvyklé životu na síti se urputně dožaduje informací, rezervací a dotazů, zda přívoz skutečně jezdí a tak oceníme každého návštěvníka, který se postaví na druhou stranu řeky (bez mobilního telefonu), zamává a při cestě si popovídá o životních radostech, místo toho, aby se ptal, kolikrát asi tak denně tu řeku přejede či zda se se mnou může vyfotit. Ještě se občas takový exot najde.

V posledních letech nám stále roste **počet návštěvníků plovárny i stanového tábořiště**. Oproti předchozím létům jsme měli poněkud slabší začátek, což bylo způsobeno především škaredým počasím v druhé polovině dubna. Ani přelom července a srpna nebyl zrovna letní a tak nás v podstatě zachránil závěr sezóny,

kdy krásné babí léto k nám lákalo lidi ještě v pozdním říjnu. Ale zpět k počátku jara, které je vždy spojeno s intenzivním **jarním úklidem a zahradnickými činnostmi**. A tak jsme na jaře opět sekali celou plovárnu prakticky každých deset dnů, v létě mírně polevili a v pozdním létě opět přibližně každých čtrnáct. Celkem jsme letos sekali dvanáctkrát traktorem a šestkrát strunovou sekačkou, přičemž jedno sekání trvá okolo šesti až osmi hodin podle ročního období a vzrůstu. A to ještě před každým sekáním musíme projít celou plovárnu a kromě odpadků posbírat především klacky, které pejskaři s oblibou házejí svým mazlíčkům, ale neradi si je odnášejí zpět do lesa. Sekání nám tedy zabere přibližně 100 hodin ročně, nemluvě o benzínu do sekaček, křovinořezů či plotostřihů, který si rovněž kupujeme z vlastních peněz. Benzín sice dostáváme formou sponzorských darů, ale spotřebujeme okolo 200 litrů za sezónu, tedy za nějakých 8.000,- Kč. To zde zdůrazňuji proto, že jsme se na sociálních sítích dozvěděli, že by to dotyčný posekal za hodinu. Rádi jej v našich řadách přivítáme a sekání mu přenecháme. Zapomenout ale nesmíme, že sekáním to nekončí. Především v jarních měsících je nutno se starat o záhony, botanickou zahrádku okolo čističky, kterou jsme si vysadili a nadále udržujeme. Letos jsme opět zvelebili záhon u chaloupky a do truhlíků vysázeli oblíbené muškáty. Ty jsme opět jako každý rok dostali od našeho kamaráda Jirky Halíře, který nás dlouhodobě a pravidelně podporuje praktickými sponzorskými dary i nezanedbatelnou faktickou pomocí při různých činnostech. Rovněž jsme nakoupili 36 keřů – tavolníků, které jsme vysázeli podél nového dřevěného plotu před Baštírnou v příslibu pokračování živého plotu. Bohužel návštěvníci nám po keřích hamtali a tak jsme na sezónu museli podél keřů natáhnout nevzhlednou výstražnou pásku, která snad trochu pomohla. Po dobu suchých měsíců bylo nutno všechnu zeleň, včetně nového živého plotu z tavolníků, pravidelně a důsledně zalévat. Odměnou je potom kultivované a příjemné prostředí, za nímž je však finanční stránka věci (kytky, keře, hnojivo apod.) a především nezměrná, usilovná a nezbytná lidská práce. A zase to dělají ve svém volném čase členové našeho spolku zadarmo. Pro usnadnění údržby keřů jsme si v letošním roce pořídili ruční a teleskopický plotostřih, který nám značně usnadní práci.

Jarní práce jsou vždy zásadně spojeny se zahradničením, údržbou a výsadbou zeleně, ale začátek sezóny rovněž vyžaduje **pravidelnou údržbu a opravu chátrajícího mobiliáře plovárny**. Již jsme zmiňovali nezbytnou opravu rozštípaných prken loděnice při pokusu o vloupání, ale rovněž bylo nutno realizovat průběžnou opravu a výměnu postupně odcházejících prken ochozu lázeňských kabin, byla vyměněna deska stolu a několik zlomených či nalomených prken laviček před převoznickým domečkem. Poryvy větru nám pokaždé přinesou na plovárnu větší množství drobných i větších větví z okolo stojících vrb a v jednou případě muselo dojít k odstranění mohutné a naprasklé větve, která visela přímo nad převoznickou lodí na senohrabské straně přivozu. Ve velmi špatném stavu jsou čtyři vrby, které se nacházejí za loděnicí a hrozí nejen pádem větví, ale i celých stromů. Jeden strom nám na plochu plovárny

spadnul již v uplynulém roce, letos jsme se tomu se štěstím vyhnuli, avšak jedna větší větev nám udělala větší díru do střechy loděnice, kterou bude nutno opravit. Katastrofální stav vrubů za loděnicí a jejich nebezpečnost pro návštěvníky plovárny nás vede k myšlence jejich pokácení, kterou však musí realizovat specializovaná odborná firma. Tuto možnost jsme během roku konzultovali s vedením obce i senohrabskými hasiči a byla nám přislíbena likvidace těchto stromů v období vegetačního klidu, tedy doufejme, že ještě před zahájením příští sezóny.

Evergreenem posledních let je katastrofální stav dětského hřiště, především skluzavky a houpačky, kterou jsme již letos museli opatřit výstražnou páskou a zamezit na ní vstup. Již druhým rokem se řeší projekt na výstavbu nového dětského hřiště, který jsme připravili ještě s předchozím vedením obce. V průběhu roku probíhala jednání a shánění potřebných razítek dotčených orgánů i shánění možných zdrojů financování, bohužel však stále bez úspěchu i vidiny, že do zahájení příští sezóny budeme mít hřiště nové. Podobně jako v mnoha předchozích případech jsme se rozhodli alespoň některé méně náročné herní prvky či plovárenský mobiliář opravit svépomocí. A tak v průběhu léta jsme instalovali **nové dřevěné pískoviště** místo starého, z jehož trouchnivějícího korpusu již na mnoha místech koukaly rezavé železné hřeby. Pískoviště nám na míru a zadarmo vyrobila dobrá truhlářská duše **Fanda Hnízdo** z Ondřejova, kterému nesmírně děkujeme. A děkujeme i za výměnu dřevěných prvků na dvou lavicích pod Baštírnou, které se rovněž nacházely v katastrofálním stavu. Na konci sezóny se nám ještě podařilo z pražského Karlína dovézt krásný a jemný vltavský písek, kterým jsme nové pískoviště zaplnili. A ještě nám zbylo na příště, až nám jej zase děti vynosí v botičkách.

Ale k **zahájení plovárenské sezóny**, která byla odstartována spuštěním koupacího mola na vodu **v sobotu 27. května**. Ještě předtím však bylo nutno nakoupit nový materiál, tedy prkna, trámký a mořené modřínové prkna na **nové dřevěné prvky koupacího mola**. Staré nám bohužel po sedmi letech dosloužilo a tak nám sezóna ještě ani nezačala a již jsme byli prakticky 40.000,- Kč v minusu, jelikož vlastní dřevo stálo 32.500,- Kč a k tomu bylo nutno zakoupit nějaký spojovací materiál, zatravnovací bloky a další drobnosti. Nicméně počasí se posléze umoudřilo a červen již byl plnohodnotným měsícem a především obdobím **školních výletů**. Je pravdou, že děti k vodě patří, ale během předprázdninového období se nám často na plovárně vystřídá šest, někdy i osm a v extrémním případě i dvanáct tříd během jediného dne. Bohužel drtivá většina těchto školních výletů není předem ohlášena a prakticky nikdo si nedělá hlavu s tím, zajít za osazenstvem plovárny, sdělit své úmysly a případně se domluvit na dodržování základních pravidel. Volný vstup na plovárnu tudíž svádí k představě školních skupin, že se nacházejí ve veřejném prostoru a nemusí se řídit plovárenským řádem. Máme tak každodenní konflikty s rozjívěnými návštěvníky plovárny, jejichž pedagogický dozor na ně dohlíží ze stínu pod deštníky přilehlého občerstvovacího zařízení. Naštěstí se již objevují některé

skupiny opakovaně, dopředu se nám ohlásí a mi jim jsme schopni zajistit základní servis, včetně sociálního zařízení, ohniště, dostatek dřeva či zapůjčit lázeňské propriety a předměty určené k vodním radovánkám. Těžko se jim potom vysvětlují nájezdy dalších neohlášených skupin, které svou masovostí a hřmotností odrazují od návštěvy plovárny starší klientelu, která by si zde chtěla užívat klid a lázeňskou pohodu. Problém školních výletů a jejich masovost zkrátka každým rokem narůstá, čímž je poznamenána větší část června, především jeho druhá polovina.

Naštěstí nám narůstá i pravidelná klientela, která se k nám ráda vrací a s nadšením nám věnuje i nějaký ten peníz na provoz a údržbu lázní. Snažíme se na něj získat i stále se rozšiřujícím sortimentem **prodeje upomínkových předmětů**, spojených s naší plovárnou, které jsou k dispozici u převoznického domečku. Postupně se snažíme rozšířit i lázeňské služby. Vedle fungující knihovničky jsme letos zakoupili dalších patnáct skládacích lehátek, které půjčujeme návštěvníkům a rozrostla se nám i flotila půjčovaných vodních dopravních prostředků o další dva oblíbené paddleboardy, které jsme zakoupili k již jednomu, který jsme doposud vlastnili. Potěšitelný je rovněž i stoupající zájem o stanování na našem vodáckém tábořišti, byť letošní zájem místy překračoval naše možnosti i kapacitu tábořiště.

Léto letos nebylo nikterak horké a především přelom července a srpna byl poměrně chladný a deštivý. Voda se letos ohřála maximálně na 24 stupňů. O to krásnější potom byl závěr sezóny a především dlouhé babí léto, v září protažené až do října, nám deštivé dny vynahradiło. Kopírovali jsme vývoj teplot vzduchu i vody a **ponechali jsme koupací molo ve vodě až do 14. října**, kdy se již počasí zlomilo a především teplota vody klesla pod deset stupňů,

Příliv návštěvníků i nocležníků pochopitelně souvisí i s **propagací a popularizací** tohoto místa, o kterou se pravidelně snažíme. Vedle skutečnosti, že se k nám vrací staří známí, tamtamy si po řece bubnují dobré reference na naše stanové tábořiště i plovárnu. Vždyť jsme se letos objevili na serveru Mapy.cz a Aktuality.cz mezi pěti nejlépe hodnocenými vodáckými tábořišti na řece Sázavě.

I v tomto roce jsme dvakrát pronikli na obrazovky České televize. **2. června** se u nás natáčel jeden z dílů magazínu o bydlení **Bydlet jako...**, který byl věnován fenoménu letních bytů a doposud nebyl odvysílán. Avšak **17. června** jsme mohli sledovat v rámci vysílání z regionů přímý pětiminutový vstup z naší plovárny, kde moderátorka zpovídala našeho převozníka o úskalích a možnostech provozování podobného zařízení v podmínkách dnešního světa. Tento vstup je možno shlédnout v archivu České televize na odkazu: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/12094108610-regiony-ct24/323281381960617/> a nachází se mezi 37. až 42. minutou magazínu **Regiony ČT** pod názvem Poetika první republiky.

Moderátorka zde, patrně záměrně, nakousla **téma dobrovolného příspěvku**, kterým se snažíme získat finanční prostředky na provoz říčních lázní. Patrně

bychom v našich zeměpisných šířkách těžko hledali udržované místo s možností přístupu k řece, koupání, venkovní sprchy, sociálního zařízení, půjčovnou lehátek a dalších sportovních potřeb, které by nebylo zpoplatněno. Přestože jsme se zavázali v nájemní smlouvě s obcí, že vstup na plovárnu bude volný s možností dobrovolného příspěvku na její provoz, je tato dohoda dvousečná. Již jsme zmínili absenci ochoty řídit se lázeňským řádem, pokud nevstupují do jasně vymezeného zpoplatněného prostoru, který považují za prostor veřejný, ale především se připravujeme o možnost rozvoje tohoto místa. Zde je nutno zdůraznit, že na provoz si musíme vydělat okolo 120.000,- Kč ročně, což obnáší náklady na pravidelné opravy a údržbu mobiliáře (dřevo, barvy, drobný spojovací materiál, květiny, keře), fakturu za elektrický proud, který je k dispozici návštěvníkům plovárny a tábořiště, benzín na údržbu zeleně, opravy mechanizace, hygienické prostředky na sociální zařízení, počínaje toaletním papírem a konče mýdlem a čisticími prostředky na údržbu toalet či rozšiřování služeb pro návštěvníky (lehátka, sportovní potřeby, opravy pingpongového stolu apod.). Na tyto nezbytné součásti lázeňského života někde musíme vzít prostředky a kromě darů našich sponzorů a příspěvků od návštěvníků nedostáváme na provoz lázní žádné finance. A to veškerou údržbu, zajištění provozu plovárny i přívozu, každodenní i vícenásobný úklid sociálního zařízení, starost o zeleň, trávník a lázeňský mobiliář dělají členové spolku ve svém vlastním volném čase bez nároku na odměnu. A je tak smutné a často i demoralizující, že se od některých návštěvníků dozvídáme, za co tady vlastně vybíráme. Jeden z krajně nevkusných příspěvků na sociálních sítích letos rozproudil debatu mezi mnoha návštěvníky naší plovárny o smyslu poskytnutí elementárního finančního příspěvku na provoz a údržbu tohoto místa a myslím, že tato diskuse do značné míry ovlivnila i duch rozhovoru, který vedla moderátorka České televize s naším převozníkem. Ono se totiž stačí podívat okolo po proudu i proti proudu řeky. K vodě se dostanete těžko, a když tak přes vysoké kopřivy a rozblácený a neupravený břeh. V neposlední řadě je trochu demoralizující a demotivující pro členy sdružení vytírat přes den záchody, uklízet odpadky po návštěvnících, trávit celé dny sekáním a údržbou areálu a nakonec se doprošovat o almužnu, abychom mohli nakoupit toaletní papír na záchody či zaplatit elektriku, dřevo na koupací molo nebo benzín do sekačky. A ještě je tato nevděčná úloha našich lázeňských dehonestována intelektuálně utlumenými výlevy na sociálních sítích. Každý by si měl uvědomit, že bez nich by tady takové místo již dávno nebylo. Naštěstí je tady ještě značná část rozumných a přejících lidí, kteří nám dávají sílu a často i nemalé finanční příspěvky, abychom mohli i nadále toto místo povznášející tělo i ducha nadále provozovat. A bez těch škarohlídů tady bude lépe, jim zase bude lépe v Praze 4 Podolí či v akvaparku v Čestlicích. Tam to ovšem nebude zadarmo.

Zaměříme nyní pozornost na **společenský a lázeňský život**, který neodmyslitelně patří k tomuto místu na soutoku Zlaté řeky a Mnichovky. Přestože počasí tomu bylo nakloněno, uspořádali jsme pouze několik

společenských akcí a především jsme letos z ekonomických důvodů upustili od pořádání každoročního koncertu našich oblíbených interpretů, který jsme se vždy snažili uspořádat okolo poloviny června. Již jsme psali o našich nezbytných velkých výdajích na počátku sezóny, a proto jsme v letošním roce na tuto akci rezignovali. Co se však uskutečnilo i v letošním roce, to jsou již šesté **Narozky na Sázavě**, kde se opět sešla stará dobrá parta z osady Dejvické nádraží, aby zpěvem a pivem popřála několika oslavencům vše nejlepší do dalšího roku jejich plodného života. A tak se přálo Kuláčovi, Hrádkovi, Jendovi i našemu převozníkovi Vojtovi a **v sobotu 3. června** jim k tomu zahrála svůj skvělý kus Krkonošské pohádky divadelní společnost Marza a následovalo vystoupení garáž punkových Inspiratio i následný potlach s vodáckotrampskou sešlostí Tří čutor. A tak údolím Sázavy opět zazněly táborovými ohni prověřené songy v podání ostřílených matadorů woodcoreové scény. Kamarádi Koblížek, Smíšek, Fidel, Oheň u řeky a Jasný den nad lesem s podporou Večernička a snad i Jima Čerta vnesli klid a mír do našich srdcí a dýmky míru do našich paží. Tak zase za rok kamarádi o rok starší.

Okolo poloviny června se na plovárně tradičně koná setkání zástupců všech archeologických institucí, které se aktivně podílejí na výzkumu ve středních Čechách. Nejinak tomu bylo i letos a tak jsme se za příjemného počasí zase mohli sejít na plovárně **12. června** pod hlavičkou **Středočeské archeologické komise**, která zde jednala do pozdních odpoledních hodin o novinkách v archeologické památkové péči. Některým se zasedání protáhlo až do pozdních nočních či brzkých ranních hodin a potěšitelné rovněž bylo, že se zahájení zasedání zúčastnila i senohrabská paní starostka Helena Pechlátová, která komisaře poctila svou zdravicí.

Dalším milým setkáním byla **oslava těžko uvěřitelných kulatých narozenin** naší zasloužilé a zakládající členky našeho spolku **Věrky Hoffelnerové**, které na plovárně oslavila v rozvětveném rodinném kruhu se svými přáteli **4. července**. Členové spolku přejí oslavenkyni pevné zdraví a ještě dlouhá léta, aby se mohla kochat krásou svého oblíbeného místa, pro které toho tolik za dlouhá léta služby na plovárně a přívozu udělala.

Bohužel nejen radostmi živ je člověk. Loni jsme se se zármutkem rozloučili se třemi našimi dlouholetými členy a kamarády a bohužel i v letošním roce nás navždy opustil náš kamarád a bard s fotoaparátem **František Dostál**. Zemřel po zákeřné nemoci již na konci minulého roku 5. prosince ve věku nedožitých pětáosmdesátin a mnozí z nás se s ním rozloučili ve vršovickém kostele sv. Václava. Nicméně bylo zcela jasné, že **poslední a důstojné rozloučení** s ním musíme uspořádat i na jeho milované senohrabské plovárně, pro jejíž popularitu toho svými snímky tolik udělal. A tak se jeho přátelé, kamarádi i nejbližší rodina společně s jeho múzou a dobrou duší Alenkou Vykulilovou sešli **29. července** na obou březích jeho milované řeky, aby jej naposledy a nadobro smočili ve vlnách stříbropěnné Sázavy. Lázeňské kabiny byly vyzdobeny jeho fotografiemi, po řece plulo mnoho květin a na obou březích zástupy jeho přátel

dávaly poslední sbohem jeho plavbě do šedých přístavů na konci světa, odkud již není návratu. Františku, budeš nám tu chybět, ale tvoje černobílá políčka nám tě budou neustále připomínat. Poslední rozloučení pokračovalo karem na plovárně a následnou hranou na protějším břehu v restauraci u Ivana, kde ti kamarádi posílali na onen svět jednu písničku za druhou se slzou v oku a s radostí, že jsi tu byl s námi. Stal jsi se živou legendou tohoto místa a legendou zůstaneš. Vzpomínáme a děkujeme za krásné chvíle, které jsme zde s tebou prožili.

V duchu **vzpomínek na našeho kamaráda archeologa Tomáše Durdíka** se nesla i další akce, která se pravidelně koná na konci září na zlenickém hradě společně se členy zdejšího hradního spolku. A tak jsme se i letos sešli **23. září** pod střepem velkého paláce hradu Zlenice, abychom zapálili svíčku a vzpomněli na člověka, který rovněž toto místo měl ve své lásce a s neutuchající touhou se sem stále vracel až do své předčasné smrti v roce 2012.

V neposlední řadě musíme zmínit nejvýznamnější sportovní akci uplynulého roku, kterou byl již **22. ročník turnaje Hláskva Cup** ve stolním tenisu, který se uskutečnil **v sobotu 12. srpna** především díky dobrým duším tohoto turnaje, rodinám Líbalových a Hnátkových, kteří jej nejen sponzorují, ale rovněž i tradičně zajišťují po organizační stránce. Věhlas turnaje se šíří světem a tak se jej v letošním roce zúčastnilo rekordních 36 tabletenistů všech věkových kategorií, aby spolu během dne svedlo desítky napínavých soubojů na betonovém i dřevěném centrkurtu. Poražených bylo pochopitelně více, ale věhlas patří pouze vítězům a tak musíme korektně uvést alespoň jména medailistů. Západ o třetí místo vyhrála mladá krev v podobě Tomáše „Menšího“ Kroužka, který je bezpochyby vycházející hvězdou pingpongového nebe a odchovancem zdejších plovárenských stolů. Po porážce ve finále se musel s druhým místem smířit loňský vítěz Mára „senohrabský Dylan“ Müller. A vítěze máme tentokrát nového a byl jím Vlado „Citron“ Wagner z levého zlenického břehu, který prokázal skvělou přípravu z domovské sportovní jednoty u Starých Hadrů a po většinu turnaje měl větší problémy s vlastní stabilitou než se soupeři. Sláva vítězům.

Když jsme již u sportovních aktivit, je nutno zmínit, že senohrabská plovárna poskytla ještě na počátku jara zázemí pro tradiční kvadriatlon nesoucí podtitul **Memoriál Honzy Kovrče**. A tak jsme byli **7. května** svědky přítomnosti desítek kánoí a kajaků, na nichž závodníci splouvali řeku Sázavu k dalšímu kontrolnímu stanovišti.

Po dlouhých letech se nám na plovárně nikdo neženil, avšak svatby nám nahradilo několik menších oslav narozenin a především nám poslední dobou výrazně roste počet podnikových ožiraček, korektně dnešní mluvou nazývaných **teambuilding**, kterých jsme letos absolvovali několik. Krásné babí léto umožňovalo posezení na plovárně do pozdních večerních hodin ještě v průběhu října a tak jsme ještě 4. října měli možnost na plovárně sledovat celodenní

teambulding zaměstnanců senohrabského hotelu Sen v počtu bratru padesáti osob až pozdních večerních hodin.

Závěr sezóny nebyl časem na odpočinek. Během jarních měsíců se na plovárně prakticky nezastavíme, jelikož činností je po zimě vždy více než dost. Intenzita sekání je vyšší, je potřeba sázet, zastříhovat, kypřit i opravovat škody po zimních měsících. A v létě je zase nutno zajišťovat provoz lázní i přívozu a na nic jiného moc času nezbyvá. A tak nám delší dobu plánované aktivity zůstaly pouze mezi úkoly na papíře. Některé jsme však ještě stihli odškrtnout. Několik let jsme s obavami sledovali stoupající hladinu Mnichovky, která nám podebírala břeh na spodní loučce tak, že již hrozil pád nových plotů či někoho z návštěvníků, kteří se s oblibou na plotech nad propastí houpali. A tak jsme v týdnu od **16. do 20. října**, s kolegy ze společnosti Archaia Praha z. ú., postupně vykopali základy a **vyzdili tarasní zeď z lomových kamenů**, které jsme jako sponzorský dar dostali od čtyřkolského Klokana. Na stavbě se podílela multinárodní stavební česko-romsko-litevsko-bosenská huť ve složení Jirka Maděryč, Kamil Cina, Arunas Undzenas a Čazim Děrviševič, kterým tímto moc děkuji za pomoc. V následujícím týdnu od **23. do 25. října** jsme potom ve stejném složení vykopali základy a **položili zatravnovací pásy** do vstupu na plovárnu od potoku Mnichovka, které snad zamezí rozblácení vstupu a znepríjemní vjezd cyklistů na kole do prostoru plovárny. V rámci této kampaně jsme rovněž vyskládali kamennou obrubu záhonu u převoznického domku a kompletně uklidili prostor okolo loděnice, který dlouhé léta hyzdila hromada napadaných větví a především hromady rozpadajících se papundeklových desek, které nám tu kromě dluhů zanechal svérázný impresárió festivalu Letních lidí. S radostí tedy můžeme konstatovat, že jedna ze škaredých ostud plovárny nadobro zmizela.

Tak jaká ta letošní dvacátá sedmá sezóny fakticky byla. Myslím, že se udělalo docela dost užitečné práce. Počasí bylo příznivé, byť nikterak luxusní a dovedu si představit výrazně letnější projevy prázdninových měsíců. Oproti loňsku nás voda trochu zlobila. Čtrnáct dnů na jaře jí bylo moc, v létě měsíc zase chyběla. Pokud bych však měl letošní sezónu vyjádřit jedním slovem, užil bych termín větrná. Nebyl snad jediný den, kdy by protivný a točící se vítr nekomplikoval převozníkům jejich řemeslo. A po stránce návštěvnického provozu sledujeme pozvolný, ale zcela neúprosný nárůst lázeňských hostů, vodáků či stanařů, kteří v drtivé většině přijeli právě sem na toto místo. Buď zde již byli a vracejí se, nebo o něm slyšeli a chtěli ho vidět. Říční lázně Senohraby táhnou a to je dobře. Pochopitelně větší koncentrace občanstva generuje výrazně větší počet pitomců, ignorantů, rváčů a výtržníků. Ale takový je již světa běh, s tím se nedá nic dělat. Vždy si vzpomenu na citát Michaila Žvaněckého: *„Svět dříve řídili chytří. Bylo to brutální. Chytří nutili tupce, aby se učili. Pro tupce to bylo těžké. Ted' svět řídí tupci. Je to spravedlivé, protože tupců je mnohem víc. Ted' se chytří učí mluvit tak, aby jim tupci rozuměli. Když tupci něčemu nerozumí, je to problém chytrých. Dříve tupci trpěli. Ted' trpí chytří. Ale celkově je trápení méně, protože*

počet chytrých se stále zmenšuje“. A tak se s tím nějak musíme naučit žít, ostatně jsem přesvědčen, že *genius loci* plovárny i *fluidum*, které nám zde zanechali noblesní návštěvníci říčních lázní, povznáší, uklidňuje a oduševňuje, řekl bych i polidšťuje. A proto má smysl se dále snažit uchovat toto místo pro budoucí generace.

Na závěr bychom rádi představili naše letošní výdaje, které jsme do provozu plovárny v průběhu letošního roku investovali. Naše výdaje v průběhu roku činily 186.900,- Kč (údaje jsou zaokrouhleny na stovky korun). Z větších nákupů je nutno především zmínit stavební materiál – dřevo na nové koupací molo a na opravu lázeňského mobiliáře (32.500,- Kč), dále stavební materiál – beton a malta na výstavbu tarasní zdi a nového vstupu na plovárnu od Mnichovky (18.600,- Kč), nové lehátka pro komfort našich návštěvníků (11.700,- Kč), sportovní potřeby (7.000,-), zahradnický sortiment – především hlína, hnojivo a keře (7.000,- Kč) a nové zahradnické náčiní a náradí – plotostříhy (16.500,- Kč). Další položkou jsou nákupy související s prodejem upomínkových předmětů (známky, kruhy, rukávky, turistické vizitky, omalovánky, upomínkové předměty, pohlednice, hrnky a knihy), tedy investice, která se nám snad v dohledné době vrátí či již částečně vrátila (30.000,- Kč). Již tradičně nám stoupla spotřeba elektrické energie (20.100,- Kč), jelikož v rámci našeho stanového tábořiště návštěvníci využívají elektrický vařič, rychlovarnou konvici, lednici či osvětlení. Několik společenských akcí, které jsme v letošním roce uspořádali, nás stálo nemálo peněz ze spolkové kasy (24.600,- Kč). Značné a stále rostoucí výdaje jsou spojeny s nákupem drogerie a hygienických potřeb (10.700,- Kč) na sociální zařízení či na spojovací a instalatérský materiál (7.500,- Kč). Tyto výdaje jsou však zlomkem toho, co se fakticky na plovárně během sezóny spotřebuje, jelikož je dostáváme formou sponzorských darů od jednotlivců či spřátelených organizací. Například náklady (pouhých 700,- Kč) na benzín a olej do sekačky, křovinořezu či motorové pily byl, podobně jako v předchozích letech, v drtivé většině zajišťován formou sponzorského daru zapsaným ústavem ARCHAIA Praha z. ú.

Kromě příjmů ze stanování a dobrovolných příspěvků od návštěvníků plovárny jsme i v letošním roce obdrželi tradiční příspěvek od obce všem senohrabským spolkům, který v letošním roce činil opět 10.000,- Kč. Tento příspěvek nám byl poukázán na náš účet na základě podpisu darovací smlouvy, v níž jsme vázáni tento příspěvek využít na zvelebení plovárenského zařízení, což jsme vzhledem k našim výdajům nepochybně učinili. Všem našim dárcům a mecenášům bylo rovněž poděkováno na členské schůzi, která se konala 18. listopadu v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně a to jmenovitě těmto osobám: Jiřina Spurná, Josef Spurný, Jaroslav Jarušek, Roman Kotlán, Antonín Kotlán, Květa Kotlánová, Zdeněk Kucler, Miloslava Hilgertová, Anežka Nikitin, Veronika Matějová, Sabina Ročková, Jana Schneibergová, David Kocík, Rudolf Erben a Martin Fatka, kteří nám v uplynulém roce dohromady zaslali na náš účet téměř 20.000,- Kč.

Poděkování rovněž patří našim dalším pravidelným sponzorům, kteří nám vedle finančních prostředků poskytují právě drobný spotřební materiál, drogistické zboží, odpadkové pytle, květinovou výzdobu nebo nám pomáhají s logistikou, odvozem odpadků, nákupy apod. Na prvním místě bych chtěl v této souvislosti zmínit Jiřího Halíře, který nám v letošním roce opět výrazně pomohl při mnoha každodenních činnostech na plovárně, ale zároveň nám poskytl velkorysé sponzorské dary ve formě kvalitního náradí, spojovacího materiálu či drogistického zboží. Velké poděkování směřuje i do Čtyřkol, jelikož Karel Rys nám průběžně zajišťoval dopravu či stavební materiál na stavbu opěrné zdi či hlínu na nápravu škod na plovárně či sázení nových keřů.

Podstatným zdrojem příjmů našeho spolku jsou dobrovolné příspěvky návštěvníků plovárny, prodej různých upomínkových předmětů, knih a pohledů či poplatků vybíraný za stanování, který jsme v tomto roce ponechali na původní výši 100,- Kč za osobu a den. Přísun finančních prostředků do spolkové pokladny z dobrovolného vstupného a stanování je výsledkem krajně nevděčné a úmorné práce našich lázeňských, především Zorky Wogatzke a Alice Svaté, kterým za tuto práci náleží ohromný dík a respekt. Kromě celodenního záprahu a obíhání plovárny jsou neustále bombardovány dotazy, prosbami, působí jako zdravotnice a mezitím či po večerech zajišťují provoz plovárny, úklid sociálních zařízení či udržují naše truhlíky a zahrádky ve stavu, který návštěvníky činí šťastnými. Jen díky jejich enormnímu každodennímu nasazení a činnostem, které nejsou na první pohled patrné, od nás odcházejí spokojení návštěvníci, kteří se rádi a velmi často vracejí. Odměnou jim je v lepším případě pouze úsměv či sdělení, že to tady máme hezké. O jejich práci rovněž svědčí krajně pochvalné recenze na většině sociálních sítí.

Shrnutí našich příjmů a výdajů v loňském roce bylo podrobněji ve formě příjmových a výdajových tabulek předloženo společně s podrobnou zprávou o hospodaření na členské schůzi 18. listopadu 2023 a bude publikováno v zápisu z jednání této výroční schůze. Podobně bylo členstvo na této členské schůzi informováno o odevzdání přiznání k dani z příjmů právnických osob za náš spolek, které bylo podáno 22. března roku 2023 na finanční úřad Středočeského kraje datovou schránkou, která nám byla v tomto roce zřízena.

A tak nějak se pozvolna dostáváme k otázce, **jak to bude s naší plovárnou v následujících letech**. Zde musíme zdůraznit dva základní fundamenty současného stavu. Zaprvé si spolek pronajímá od obce prostor plovárny, který udržuje, zvelebuje a provozuje díky nadšencům v jejich volném čase. Provoz a údržba něco stojí, to jsme si již řekli. Obec nám přispívá každoročně 10.000,- Kč, jako všem senohrabským spolkům, ale okolo 20.000,- Kč musíme každoročně obci zaplatit za elektrický proud. Na provoz musíme vyžebrať. Jedna sezóna nás stojí okolo 120.000,- Kč a to vůbec nemluvíme o dlouhodobých investicích. Zadruhé, obec pronajímá sousední pohostinské zařízení Baštírna, ale z jeho provozu (nájmu) nejde plovárně ani koruna. V letošním roce se zástupce

našeho spolku zúčastnil několika jednání nad **strategickým plánem rozvoje obce Senohraby** (27. dubna, 22. června a 31. října). Bylo to velmi poučné poslouchat jednotlivé vlivové skupiny senohrabských obyvatel prezentovat svá přání a priority. Většina jich je pochopitelných, ne všem lze vyhovět. Co jsem si však odnesl z absolvovaných jednání, mě ubezpečilo, že vše je ve starých zaběhaných kolejičkách. Zažil jsem již mnoho senohrabských starostů a zastupitelů, všichni prezentovali vřelý vztah k říčním lázním. Ostatně považují jejich existenci za jednu z výkladních skříní Senohrab. Málokdo jezdí do Senohrab, aniž by navštívil plovárnu a Baštírnu, zas tolik turistických lákadel zde není. Ale ono to tady u vody nějak samo běží a jsou důležitější i závažnější problémy k řešení v obci. A tak plovárna figuruje ve strategickém plánu na dvou místech. Do strategického plánu byl zařazen „vznik dětského hřiště“ s vysokou časovou prioritou, jehož výměnu již několik let prosazujeme a připravujeme a „revitalizace lokality Baštírna a říčních lázní“ se střední časovou prioritou. No papír snese všechno, otázka však je, zda i další doby strategického plánu nejsou obdobně nekonkrétní. V neposlední řadě jsem svým sezením na jednáních dospěl k názoru, že plovárna je v podstatě Senohrabům cizí, odcizená. Ostatně je to daleko od víru života v obci. Plovárnu si zřídili Pražáci pro svou potěchu a odpočinek. Tak to bylo, je a zůstane. Nějak to tam dole u vody samospádem funguje a máme důležitější věci na starosti. Nicméně musíme si říci jednoznačně, že provoz lze takto zajistit, ale v horizontu několika let je bezpodmínečně nutná investice do mobiliáře plovárny, především do opravy a revitalizace stávajících dochovaných kabin. Případná potřebná dostavba lázeňských kabin, rozšíření kapacity sociálních zařízení a zázemí stanového tábořiště i vlastní plovárny ještě nějakou dobu počká. Ale životnost stávajícího mobiliáře vidím maximálně na pět let.

Proto již delší dobu připravujeme s architekty a projektanty studii rekonstrukce a rozvoje mobiliáře říčních lázní. Kromě výše zmíněného považujeme za velmi potřebnou úpravu břehu řeky pro větší komfort koupajících a pro zřízení vodáckého přístaviště s pohodlnějším vystupováním a uvazováním lodí, Bezpochyby je nutná rekonstrukce stávajících nevyhovujících a postupně dosluhujících sociálek, podobně jako konečné zprovoznění čističky odpadních vod, aby se do jejího okolí stále nelinuly čpavkové výpary. S potěšitelným rostoucím zájmem návštěvníků o senohrabskou plovárnu se nám postupně nedostává lázeňských kabin, chybí zázemí pro skladování sportovního náčiní, především lodí, zcela chybí zázemí pro odpadové hospodářství či kabiny pro návštěvy rodin s dětmi i místo, kde si můžou návštěvníci plovárny či stanového tábořiště uzamknout věci. Zájem o využívání lázeňských kabin je stále velký a s každou další sezónou roste. Je nám zcela jasné, že naše pravidelné a nevelké příjmy z lázeňské činnosti, stanování a sponzorských darů, nám realizaci takto velkorysého projektu neumožní. Proto příprava této studie je bezpodmínečným prvním krokem k následnému požádání o finanční podporu následné realizace. Naše stávající finanční prostředky nám umožňují hradit

pouze náklady na běžný provoz a nezbytné drobné úpravy a opravy, ale nezbytná rekonstrukce, či spíše totální náhrada stávajících dožívajících kabin, je bohužel stále nad naše síly a bez finanční podpory obce a grantových titulů si neporadíme.

Postupnými kroky se budeme snažit nadále v rámci našich finančních možností zvelebovat stávající mobiliář plovárny. V příštím roce se chystáme instalovat již zmíněný nový nástup na přívoz na zlenické straně řeky, který bude výrazně bezpečnější i trvanlivější. Z krátkodobých projektů, které bychom chtěli realizovat a snad zvládneme z vlastních finančních zdrojů, bychom rádi realizovali plánovanou rekonstrukci a zateplení podlahy v převoznickém domku. Dalším dílčím projektem, který považujeme za nezbytný a smysluplný, je instalace osvětlení nad lázeňskými kabinami a nad lávkou přes Mnichovku, které z bezpečnostního hlediska považujeme za potřebné. To jsou tedy z našeho pohledu uskutečnitelné plány na příští rok. Podstatný, v duchu strategického plánu rozvoje obce na delší časový horizont, je však dlouhodobý rozvoj plovárenského areálu, který nám leží na srdci. Příprava projektu je tedy jednou z hlavních priorit našeho dalšího snažení.

Na závěr přehledu našich aktivit v uplynulém roce, a stručných výhledech na rok následující, musíme poděkovat našim příznivcům, podporovatelům a sponzorům, kteří nám zasílají nemalé finanční částky. Největší dík však bezpochyby patří našim drahým lázeňským, Alici Svaté a Zorce Wogatzke. Díky jejich mimořádnému nasazení udržujeme plovárnu v chodu a získáváme alespoň nějaké finanční prostředky na její údržbu. V neposlední řadě se podílejí na postupném zvelebování a údržbě celého areálu či zajišťují bezproblémový průběh četných společenských a kulturních akcí.

V průběhu uplynulé sezóny se na mnoha aktivitách našeho spolku podílelo kromě jeho členů rovněž velké množství jeho příznivců, kterým bychom rádi tímto poděkovali. Bez jejich pomoci bychom se velmi často neobešli. Vedle již výše vyjmenovaných sponzorů a mecenášů bych velice rád poděkoval těm, kteří nám pravidelně pomáhají s těžšími a obtížnými činnostmi, jako je spouštění a vyndání lodi z vody či instalace a úklid koupacího mola. Dále bychom rádi poděkovali všem senohrabským klukům, kteří si mezi nás našli cestu a pravidelně nám chodí pomoci s nejtěžšími činnostmi. Jejich pomoci si vážíme a především nás těší, že začínají plovárnu považovat za svou, senohrabskou. Díky směřují i otcům zakladatelům, respektive matkám zakladatelkám, bez jejichž péle a nasazení bychom se dnes neměli o co starat. V neposlední řadě musíme poděkovat personálu pohostinského zařízení Baštírna za vstřícnost, pomoc a přátelskou atmosféru i symbiózu obou zařízení. Rovněž díky ochotě zdejšího personálu jsme mohli bilancovat uplynulý rok v příjemně vyhráté restauraci Baštírna na společné členské schůzi 18. listopadu.

Naše aktivity a plány byly v průběhu roku zveřejňovány na našich webových stránkách www.plovarna-senohraby.cz, jejichž náplň zajišťuje Vojtěch Kašpar

a finální podobu jim dává webmaster Michal Svatý, kterému patří za tuto nezištnou činnost poděkování. Velké díky za propagaci naší plovárny potom samozřejmě patří Alici Svaté, která zřídila a provozuje naše facebookové stránky **Říční lázně Senohraby**.

Na závěr bilancování uplynulé sezóny je nutno tradičně zopakovat nezbytné zákonem stanovené informace. Spolek je standardně zapsán ve spolkovém rejstříku vedeným Městským soudem v Praze a veškeré náležitosti jsou do rejstříku doplněny (stanovy našeho spolku, zápis z ustanovující členské schůze z 15. listopadu 2014 i zápis z poslední volební členské schůze z 9. listopadu roku 2019). Kolektivním statutárním orgánem Spolku je od 9. listopadu 2019 (na dobu pěti let) výbor, pracující ve složení Věra Hoffelnerová, Vojtěch Kašpar, Iveta Kláková, Ivana Masopustová a Alice Svatá, přičemž zastupovat spolek navenek může kterýkoliv z členů výboru samostatně. Areál říčních lázní provozujeme na základě dodatku č. 1 ze dne 23. dubna 2021 k platné nájemní smlouvě na dobu neurčitou s vlastníkem pozemků (Obec Senohraby) ze dne 1. května 2016. Tradičním, nezbytným a krajně nepříjemným jarním úkolem je odevzdání daňového přiznání za rok 2022, které bylo podáno naší pokladní paní Alicí Svatou v řádném termínu 22. března roku 2023.

V neposlední řadě bych chtěl vyslovit přání, aby ten následující rok byl minimálně stejně dobrý, jako ten letošní a hlavně, abychom se tady zase všichni spolu sešli ve zdraví i v nastávající dvacáté osmé plovárenské sezóně.

Tato výroční zpráva byla předložena a schválena na **členské schůzi** členů a příznivců Spolku **18. listopadu** roku 2023 v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně.

30. března – pokus o vloupání do loděnice

Více škody než užitku

Ukraden pouze kanystr benzínu

30. března – devastace plovárny VHS Benešov a.s.

Koleje hluboké místy i půl metru

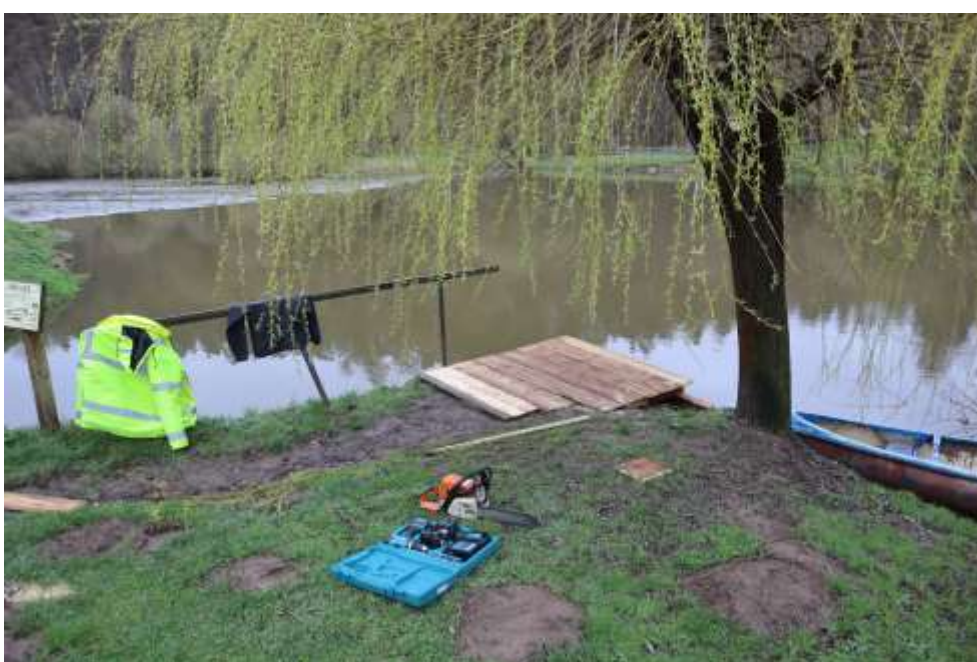

Smutek a zmar – tak jsme zahájili sezónu

31. března – nový nájezd pro loď na zlenické straně

Po celodenním dešti

Opravený nájezd na zlenické straně

1. dubna – spouštění lodě na vodu

Na cestě k řece

Podél loděnice a doprava

Ještě podlahky do lodi

A závěrečné posezení, sezóna nám začíná

14. dubna – loď nám uplavala do Čtyřkol

Ve třech a za vozem na dvou kolech po souši, ale v mokru

5. května

**Nájezd ve Zlenicích
konečně
na místě –
voda klesla**

7. května – likvidace škod na plovárně

Dva kubíky hlíny se vešly do vyježděných kolejí

Nakonec vše udusat, uhrabat a zasadit trávu

8. května – Memoriál Honzy Kavrče

Plovárna coby základna pro kvadriatlonové závody

12. května

Nezbytné sekání po jarních deštích

26. a 27. května – jarní přípravy

Nové karabiny na loď nám daroval Jirka Halíř

Zásilka hlíny do našich truhlíků a květináčů

Jarní sázení do truhlíků a záhonků

Připravují se nové podlahy na koupací molo

27. května – nové koupací molo jde na vodu

30. června – zahájení plovárenské sezóny

Počasí se umoudřilo a koupací molo je na vodě

Kopání jam pro živý plot z tavolníků pod Baštírnou

1. června – příprava na Narozky u Sázavy

Pomalu roste senohrabská aréna

Stavba dokončena

2. až 4. června – Narožky u Sázavy poště

Příprava maďarského guláše

Plakátek Zdeňka Hofmana

Divadelní spolek Marza sehrál kus na téma „Jak si Trautenberk nakouřil pěnovku“

Inspiratio – punkové mláďi z garáže

Tři, čtyři nebo pět čtůr a Večerníček

Jak Jim Čert přišel o židli

Spokojené diváctvo

Mladí i starší

6. června – oprava stolu

9. června – příjezd nových keřů

Šestatřicet tavolníků

10. června – sázení tavolníků

Vodácká a tábornická sezóna v plném proudu

Sázení tavolníků podél plotu pod Baštírnou

Pomáhají i Klokaní z Vršovic

A nakonec důkladně prolít vodou

Letní dovolená na vodě: Sázava pro vodáky v kostce

11. 6. 2023, 18:09

Lucie Hottková

Přemýšlíte o výletě na vodu, ale nevíte, jakou řeku vybrat? Sázava je jednou z oblíbených řek, kterou Češi v létě každoročně sjíždějí. V článku vám povíme, jakou trasu si zvolit a na které jezy si dát pozor, nebo vám dáme tipy, v kterých kempech se ubytovat.

Ilustrační foto

Tipy na kempy

Po celé sjížděné trase Sázavy narazíte na téměř tři desítky kempů a tábořišť, vždy je ale lepší stanovit si na každý den hrubý odhad, jakou vzdálenost asi urazíte, a podle toho si vybrat v dané oblasti kemp. Pokud cestujete ve velké skupině (např. 20 lidí), je dobré předem do kempu zavolat a místo pro stany si rezervovat. Mezi ty nejlépe hodnocené na mapy.cz patří kempy Stvořidla (1), U Vlka (2), Omaha (6), CÍL (12), U Hrocha (16) a Plovárna Senohrady (21).

I na Novinkách inzerují jeden z nejlepších kempů na Sázavě

12. června – zasedání Středočeské archeologické komise

Středočeští archeologové na plovárně

**Šlapadlo jsme darovali kolegům na Berounku,
tam je menší proud**

15. června – péče o zeleň a drobné opravy

**Tavolníky jsme museli ochránit před návštěvníky
nevzhlednou páskou**

Opravy plotů

Nátěr nové desky stolu

Oprava laviček

17. června – Česká televize letos již podruhé na plovárně

Tentokrát živý vstup do pořadu Z regionů

22. června – Strategický plán rozvoje obce Senohraby

Obec Senohraby
Příčná 61 251 66 Senohraby
Tel. 323 655 336 E-mail obec@senohraby.cz
www.senohraby.cz

Vážení sousedé, spoluobčané a lidé, kteří máte vztah k Senohrabům,

dovoluji si Vás přizvat k další fázi strategického plánu obce Senohraby. Nyní je na řadě vyhodnocení dat z dotazníku SPRO, který je rovněž zpracováván ve spolupráci se společností SMS-slужby s.r.o.

Druhé setkání pracovní skupiny se uskuteční dne 22. 6. 2023 od 17 hodin v Hotelu SEN (Francouzský sál - přízemí vpravo). Schůzka nabídne vyhodnocení dat dotazníku, uvedené podněty a samozřejmě diskusi nad návrhem budoucích cílů, opatření a aktivit.

**Několikrát během roku jsme se zúčastnili jednání,
osud obce i plovárny nám není lhostejný**

4. července – Věrka Hoffelnerová slaví narozeniny

V rodinném kruhu

Blahopřejeme

11. července – oprava lavič a nové pískoviště

Fanda Hnízdo nám opravil lavičky a udělal nové pískoviště – děkujeme

24. července – likvidace zlomené větve nad přívozem

29. července – poslední rozloučení s Frantou Dostálem

Výzdoba na kabinách nám připomněla jeho i jeho dílo

Přípravy

Výstavku si prohlédl i Františkův bratr

Důstojná vzpomínka

Rozloučit se s ním přišlo velké množství kamarádů

Na poslední cestě

NEZAPOMENEME, VZPOMÍNÁME A DĚKUJEME

Poslední sbohem

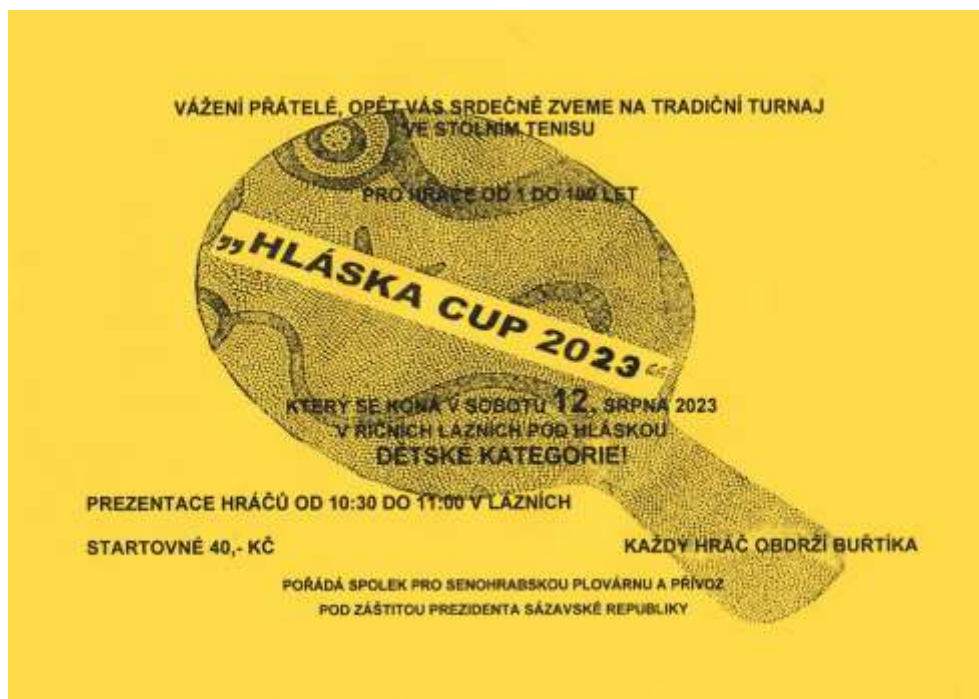

Po Zlaté řece plují květiny

Na Františka se dlouho vzpomínalo

12. srpna – Hláška Cup 2023

Již po dvaadvacáté

Hodnotné ceny čekají na vítěze

Početná startovní listina i diváctvo

Hrálo se rovněž na betonovém kurtu

O vítězství se již bojovalo na dřevě pod lípou

A letos vyhrál Vlado „Citron“ Wagner reprezentující Starý hadry

14. srpna – škody na plovárně

Rozlámané plasty

Nahradilo smrkové dřevo

23. září – vzpomínka na Tomáše Durdíka

S kamarády ze sdružení hradu Zlenice

4. října – nový písek do pískoviště

Nový vltavský říční písek z pražského Karlína

4. října – Teambuilding pracovníků z hotelu Sen

I počasí bylo na začátku října jako ze Snu

A prodloužilo nám sezónu

14. října – závěr plovárenské sezóny

Nové koupací molo bylo vyzvednuto z vody

Plovárenská sezóna byla ukončena

16. října – zahájení opravy podemletého břehu

Podemletý břeh ohrožoval ploty

Detail podemletého břehu za brodem

16. října – kopání základů tarasní zdi

Výkopové práce

Základy jsou položeny

17. října – stavba tarasní zdi

Postupujeme zvolna

Blížíme se k vrcholu

19. října – kamenné obložení záhonku u chaloupky

Ve volných chvílích obkládáme záhonek u chaloupky

Nový záhonek dokončen

20. října – úprava vstupu na plovárnu

Kopání základů

Poctivý štěrkový podsyp

20. října – dokončení stavby tarasní zdi

Štěrkový podsyp dokončen

Spárování nové tarasní zdi

20. října – dokončení tarasní zdi

Dokončena stavba česko-romsko-litevsko-bosenského přátelství,
odleva Jirka, Kamil, Arunas a Čazim

23. října – dokončení úprav vstupu na plovárnu

Navezení materiálu

23. října – dokončení úprav vstupu na plovárnu

Hutnění podsypu

Betonové lože

23. října – dokončení úprav vstupu na plovárnu

Zatrávňovací bloky na své místo

A finální úprava

23. října – dokončení úprav vstupu na plovárnu

Hotovo

I s dřevěnou ohrádkou

25. října – podzimní úklid okolo loděnice

Likvidace dlouhodobě ukládaného odpadu okolo loděnice

26. října – Strategický plán rozvoje obce

Finální podoba strategického plánu potvrdila vlašný i odtažitý vztah senohrabáků k plovárně

29. října – konec provozu přívozu

Lod' se připravuje k zimnímu spánku

A zase za necelý půlrok

MŮŽETE SI U NÁS KOUPIT A PODPOŘIT ČINNOST SPOLKU

<p>PROPISKA</p> <p>30 Kč</p>	<p>MAGNETKY</p> <p>50 Kč</p>	<p>FOTOGRAFICKÉ PUBLIKACE A POHLEDNICE FRANTIŠKA DOSTÁLA (1938-2022)</p>		
<p>NAFUKOVACÍ BALÓNEK</p> <p>80 Kč</p>	<p>PLOVÁRNA SENOHRABSKÝ</p> <p>50 Kč</p>	<p>Fotořečteš 10</p> <p>100 Kč</p>	<p>LETNÍ LIDÉ?</p> <p>350 Kč</p>	<p>pohlednice 20 Kč</p>
<p>RUKÁVKY A KRUHY PRO VODNÍ RADOVÁNKY</p>		<p>Fotořečteš 20</p> <p>100 Kč</p>	<p>NÁDRAŽÍ DRANK</p> <p>350 Kč</p>	<p>350 Kč</p>
		<p>TURISTICKÉ VIZITKY - DVA DRUHY OMALOVÁNKY PRO DĚTI S MOTIVY SENOHRABSKÝCH PAMĚTIHODNOSTÍ</p>		
 <p>www.turisticky-denik.cz 15 Kč</p>			 <p>50 Kč</p>	

Postupně rozšiřujeme sortiment k prodeji

18. listopadu – členská schůze a konec sezóny

Výbor Spolku pro senohrabskou plovárnu a přívoz vás zve na členskou schůzi, která se bude konat v sobotu 18. listopadu 2023 od 14.00 hod ve vyhlášené osvěžovně BAŠTÍRNA přímo na senohrabské plovárně

- 1) Přivítání, kontrola usnášedischopnosti a schválení programu členské schůze
- 2) Volba předsedajícího členské schůze
- 3) Volba zapisovatele, skrutátorů a ověřovatelů zápisu členské schůze
- 4) Informace o složení stávajícího statutárního orgánu spolku (výboru)
- 5) Vzpomínka na Františka Dostála
- 6) Zpráva o činnosti spolku v roce 2023
- diskuse, hlasování o přijetí zprávy
- 7) Zpráva o hospodaření spolku v roce 2023
- diskuse, hlasování o vzeti na vědomí zprávy
- 8) Plán činnosti spolku a jeho cíle na příští období
- 9) Informace o členské základně Spolku
- návrhy nových členů
- 10) Generální diskuse a různé
- 11) Společenský večer

za výbor spolku
Vojtěch Kašpar

s pomocí kolektivní paměti a fotografií Jiřího Halíře, Petra Hoffelnera, Vojtěcha Kašpara, Romana Kotlána, Jiřího Kuffnera, Jiřího Maděryče, Jana Poledne, Josefa Spurného, Alice Svaté, Zorky Vogatzke a Karoliny Zarzycké

sestavil a sepsal:

Senohraby 2023